

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2024 m. rugsėjo 12 d. Nr. 21RE4-136 (AG4-103/19-2024)

Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Astos Povilonienės (pranešėja), Sigitos Šimbelytės ir Vestos Šliogerytės (posėdžio pirmininkė), sekretoriaujant Natalijai Abuojai, dalyvaujant pareiškėjos MB „L. G.“ vadovei E. O., atsakovės Panevėžio rajono savivaldybės administracijos atstovėms A. Č. ir A. V., žodinio proceso tvarka vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal MB „L. G.“ skundą dėl Panevėžio rajono savivaldybės administracijos sprendimo panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja MB „L. G.“, atstovaujama vadovės E. O., Komisijos prašo panaikinti Panevėžio rajono savivaldybės administracijos (toliau – ir Administracija) direktoriaus 2024-07-22 įsakymą Nr. A1-275 „Dėl paramos neskyrimo iš smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo lėšų“ (toliau – ir Įsakymas). Paaiškino, kad 2024-03-12 pateikė Prašymą subsidijai iš smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo lėšų gauti (toliau – ir Prašymas), t. y. 2 039,89 Eur sumai už 2023 m. gruodžio, 2024 m. sausio–kovo mėn. Panevėžio rajono savivaldybės smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo komisijai (toliau – Rėmimo komisija) 2024-04-09 paprašius (Komisijos patikslinimu – Administracijos 2024-04-12 raštu Nr. (8.27)-SD1-900 „Dėl papildomos informacijos pateikimo“ (toliau – 2024-04-12 raštas)), pareiškėja 2024-04-15 pateikė papildomą informaciją – bendrijos finansinę ataskaitą už 2022 ir 2023 metus. Praėjus daugiau kaip 3 mėn. buvo priimtas sprendimas nemokėti paramos, kuris grindžiamas tuo, kad pareiškėja nevykdo plėtros. Panevėžio rajono savivaldybės tarybos (toliau – Taryba) 2022-04-14 sprendime Nr. T-85 „Dėl Panevėžio rajono savivaldybės smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo nuostatų patvirtinimo“ (toliau – 2022-04-14 sprendimas) nepasisakyta apie būtinybę plėstis. Pareiškėja vyksta į parodas kitose šalyse ir plečia prekių asortimentą. Rėmimo komisija pagal 28 punktą (Komisijos patikslinimas – Tarybos 2022-04-14 sprendimu patvirtintų Panevėžio rajono savivaldybės smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo nuostatų (toliau – Rėmimo nuostatai)) dėl iškilusių klausimų turėjo teisę pasikviesti pareiškėją į posėdį.

Pareiškėja dar didesnės plėtros vykdyti negali, nes turi negalią ir 40 proc. dalyvumo lygį. Jei Rėmimo komisija būtų pranešusi, kad ateityje neberems pareiškėjos, ji nebūtų vykusį į kelias brangias užsienio parodas, neturėjusi vertėjo išlaidų (savivaldybės reikalavimas, kad užsienio dokumentai būtų išversti į valstybinę kalbą). Taip pat pareiškėja būtų tris dienas iš parodos Litexpo važiavusi į namus, bet ne apsigyvenusi viešbutyje (b. l. 1-2).

Atsakovė atsiliepimu į skundą prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Paaiškino, kad pareiškėja Administracijai 2024-03-12 pateikė Prašymą, jame nurodžiusi bendrą prašomų lėšų dydį – 2 039,89 Eur, bei paskirtį – mugių, parodų ir kitų renginių, organizuojamų Lietuvos Respublikoje (toliau – LR) ir už LR ribų, subsidijavimas. Pagal Rėmimo nuostatų 3 punktą, prašymus finansavimui

gauti nagrinėja Tarybos sprendimu sudaryta Rėmimo komisija, kurios funkcijos numatytos Tarybos 2023-05-18 sprendime Nr. T- 111 „Dėl Panevėžio rajono savivaldybės smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo komisijos sudarymo ir nuostatų patvirtinimo“ (toliau – 2023-05-18 sprendimas). Pareiškėjos Prašymas buvo svarstytas Rėmimo komisijos 2024-04-10 posėdyje, kuriame Rėmimo komisija, įvertinusi Prašymą, vadovaudamasi Rėmimo nuostatų 27² punktu, siekdama teisingo sprendimo dėl paramos skyrimo, nusprendė pareikalauti papildomos informacijos apie bendrijos metinių finansinių ataskaitų rinkinius už 2022 ir 2023 metus. Administracija 2024-04-12 raštu informavo pareiškėją, jog jos prašymas bus teikiamas svarstyti kitame Rėmimo komisijos posėdyje. Posėdžio data ir laikas nebuvo nurodytas. Pareiškėja 2024-04-15 pateikė dokumentus, kurie buvo pateikti Rėmimo komisijos 2024-07-16 posėdžiui. Išnagrinėję 2022–2023 metų finansinių ataskaitų rinkinius, Rėmimo komisijos nariai nustatė, kad nevykdoma įmonės plėtra, įvertinus savivaldybės suteiktą paramą iš smulkiojo ir vidutinio verslo (toliau – ir SVV) rėmimo, įmonės veiklos rezultatai nėra geri. Įmonėje dirba tik vienas darbuotojas ir darbuotojų skaičius nebuvo didinamas. Rėmimo komisija, atsižvelgusi į iš SVV rėmimo lėšų suteiktos paramos 2019–2023 m. dydį ir į tai, kad nevykdoma įmonės veikla (turi būti įdarbinami rajono gyventojai, siekiant sumažinti nedarbą Panevėžio rajono savivaldybės (toliau – Savivaldybė) teritorijoje), posėdyje vienbalsiai nutarė nepritari pareiškėjos dalyvavimo parodose, organizuojamose LR ir už LR ribų, išlaidų kompensavimui (b. l. 18-20).

Skundas tenkinamas.

Ginčas tarp šalių kilo dėl Administracijos Įsakymo, kuriuo nuspręsta pareiškėjai neskirti valstybės paramos iš SVV rėmimo lėšų, teisėtumo (b. l. 10).

Pagal byloje esančius duomenis nustatyta, kad pareiškėja 2024-03-12 Administracijai pateikė Prašymą dėl 1 099,62 Eur mugių, parodų ir kitų renginių, organizuojamų LR, bei 940,27 Eur mugių, parodų ir kitų renginių, organizuojamų už LR, (iš viso 2 039,89 Eur) subsidijavimo (b. l. 6-8).

Rėmimo komisija 2024-04-10 posėdžio protokole Nr. T4-17 nurodė, jog 2024-04-09 vykusiame posėdyje dėl pareiškėjos prašymo padengti dalyvavimo parodose, organizuojamose LR bei už LR ribų, išlaidas, nutarta susilaikyti ir atidėti šį klausimą kitam posėdžiui. Taip pat prašyti finansinės ataskaitos už 2022–2023 metus (b. l. 36-38).

Administracija 2024-04-12 raštu paprašė pareiškėjos iki 2024-04-26 pateikti bendrijos metinių finansinių ataskaitų rinkinius už 2022–2023 metus. Taip pat informavo, jog gavus informaciją, prašymas bus teikiamas svarstyti kitame Rėmimo komisijos posėdyje dėl galutinio sprendimo priėmimo (b. l. 39).

Pareiškėja 2024-04-15 raštu pateikė Administracijai metines finansines ataskaitas (balansą ir pelno (nuostolių) ataskaitą) su aiškinamaisiais raštais už 2022–2023 metus (b. l. 9, 40-51).

Pareiškėjos Prašymas dėl dalyvavimo parodose, organizuojamose LR ir už LR ribų, išlaidų padengimo buvo svarstomas Rėmimo komisijos 2024-07-16 posėdžio metu. Rėmimo komisija 2024-07-16 posėdžio protokole Nr. T4-26 nurodė, jog vienbalsiai nutarė nepritari pareiškėjos išlaidų kompensavimui (b. l. 52-53).

Administracijos direktorius, vadovaudamas, be kita ko, Rėmimo nuostatų 3 ir 28 punktais, atsižvelgdamas į Rėmimo komisijos 2024-07-16 posėdžio protokolą Nr. T4-26 bei pareiškėjos 2024-04-16 pateiktus metinių finansinių ataskaitų rinkinius už 2022 ir 2023 metus, 2024-07-22 priėmė Įsakymą, kuriuo nusprendė neskirti pareiškėjai paramos iš SVV rėmimo lėšų, 2 039,89 Eur dalyvavimo parodose išlaidoms padengti, atsižvelgus į suteiktos paramos 2019–2023 metais dydį ir į tai, kad nevykdoma įmonės plėtra (b. l. 10).

Ginčo santykius reglamentuoja skundžiamo sprendimo priėmimo metu galiojančios Lietuvos Respublikos smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros įstatymo (toliau – SVVPĮ), Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI), Rėmimo nuostatų bei Tarybos 2023-05-18 sprendimo Nr. T-111, kuriuo sudaryta Rėmimo komisija bei patvirtinti Rėmimo komisijos nuostatai, redakcijos.

SVVPĮ 2 straipsnyje nustatyta, jog finansinės paramos priemonės – dalinis ar visiškas palūkanų dengimas, tam tikrų išlaidų (steigimo, tyrimų, garantijų mokesčių, kredito draudimo įmokų, sertifikavimo (registravimo), atitikties įvertinimo ir kitų) kompensavimas, subsidijos, dotacijos ir

finansinės priemonės (4 dalis); valstybės parama, be kita ko, yra kita parama, teikiama valstybės biudžeto, savivaldybių biudžetų, valstybės ar savivaldybių pinigų fondų lėšomis (20 dalies 3 punktas).

SVVPI 5 straipsnyje reglamentuojama, jog valstybės parama SVV subjektams, be kita ko, teikiama pagal priemones, nurodytas savivaldybių strateginio planavimo dokumentuose (1 dalis); rengiant šio straipsnio 1 dalyje nurodytus dokumentus ir įgyvendinant jų reikalavimus bei teikiant valstybės paramą, prioritetas teikiamas labai mažoms įmonėms, mažoms įmonėms, atitinkančioms šio įstatymo 3 straipsnio 2 arba 3 dalyje nustatytas sąlygas, ir verslininkams, atitinkantiems šio įstatymo 4 straipsnio 6 dalyje nustatytas sąlygas (2 dalis).

Valstybės institucijos ir įstaigos ar savivaldybės, nustatydamos priemonės, pagal kurias teikiama valstybės parama, ir atsižvelgdamos į konkrečios valstybės paramos tikslą, šios valstybės paramos gavėjams nustato paramos teikimo tvarką, kuri privalo būti vienoda visiems šios valstybės paramos siekiantiems subjektams (SVVPI 7 straipsnis).

Rėmimo nuostatai reglamentuoja SVV subjektų prašymų finansinei paramai gauti pateikimo, nagrinėjimo ir lėšų skyrimo tvarką (1 punktas); prašymus finansavimui gauti, vadovaudamasi šiais nuostatais, nagrinėja Tarybos sprendimu patvirtinta Rėmimo komisija (3 punktas); lėšos skiriamos Rėmimo komisijos siūlymu ir Administracijos direktoriaus įsakymu (17 punktas).

Pagal Rėmimo nuostatų 19 punktą, viena iš SVV plėtrą Panevėžio rajone skatinančių priemonių yra mugių, parodų ir kitų renginių išlaidų subsidijavimas. Šios priemonės aprašyme nurodyta, kad maksimalus paramos dydis kalendoriniais metais – 7 000 Eur, iš jų – 2 000 Eur mugėms, parodoms ir kitiems renginiams, organizuojamiems LR (lėšos gali būti skiriamos dalyvio registracijos mokesčiui, ploto ir įrangos nuomai, apgyvendinimo paslaugoms, transporto išlaidoms (degalų sąnaudoms), jei pareiškėjas yra mugės, parodos ir kito renginio dalyvis), ir 5 000 Eur mugėms, parodoms ir kitiems renginiams, organizuojamiems už LR ribų (lėšos gali būti skiriamos registracijos mokesčiui, ploto ir įrangos nuomai, apgyvendinimo paslaugoms, kelionės išlaidoms (lėktuvų bilietams, degalų sąnaudoms, kelių mokesčiams), jei pareiškėjas yra mugės, parodos ir kito renginio dalyvis).

Pareiškėjas pripažįstamas tinkamu gauti lėšas, jei jis atitinka SVV subjekto apibrėžimą ir jo įmonės registracijos vieta yra Savivaldybės teritorijoje, taip pat įmonės direktorius arba savininkas deklaruojantis gyvenamąją vietą Savivaldybės teritorijoje, o jei pareiškėjas yra verslininkas, jo deklaruota gyvenamoji vieta yra Savivaldybės teritorijoje. Pareiškėjo darbuotojų, deklaravusių gyvenamąją vietą Savivaldybės teritorijoje, turi būti ne mažiau kaip 25 procentai, įskaitant įmonės direktorių arba savininką. Išimties tvarka Rėmimo komisija gali teikti pasiūlymus Administracijos direktoriui skirti lėšas įmonėms, jei darbuotojų, deklaravusių gyvenamąją vietą Savivaldybės teritorijoje, yra ir mažiau nei 25 procentai (Rėmimo nuostatų 18 punktas).

Pagal Rėmimo nuostatų 27² punktą, įvertinus prašymų administracinę atitiktį bei išlaidas ir apmokėjamą pagrindžiančius dokumentus, prašymai perduodami Rėmimo komisijai, kuri taip pat turi teisę prašyti papildomų dokumentų, jos nuomone, reikalingų teisingam sprendimo dėl paramos skyrimo priėmimui.

Viena iš Rėmimo komisijos funkcijų yra SVV subjektų pateiktų dokumentų svarstymas ir vertinimas ir siūlymas Administracijos direktoriui priimti sprendimus dėl lėšų ir jų dydžio (ne) skyrimo (Rėmimo komisijos nuostatų 4.2 papunktis).

Rėmimo nuostatuose taip pat reglamentuojama, kad Rėmimo komisijos sprendimas įforminamas protokolu. Rėmimo komisija balsų dauguma turi teisę neskirti subsidijos iš SVV rėmimo lėšų ir siūlyti Administracijos direktoriui priimti sprendimą neskirti subsidijos, jei kyla pagrįstų abejonių dėl įmonės veiklos vykdymo vietos, rajono garsinimo, įmonės darbuotojų Panevėžio rajone deklaruotos gyvenamosios vietos ir kitų aplinkybių, susijusių su įmonės veikla. Rėmimo komisija turi teisę kviesti įmonės direktorių į posėdį (28 punktas); sprendimai skirti ir (ar) neskirti paramą įforminami Administracijos direktoriaus įsakymais (29 punktas).

Iš pateikto teisinio reglamentavimo matyti, jog Rėmimo komisija, išnagrinėjusi pareiškėjų prašymus, turi diskrecijos teisę Administracijos direktoriui teikti atitinkamą siūlymą dėl sprendimo skirti ir (ar) neskirti paramą (subsidiją) iš SVV rėmimo lėšų.

Nagrinėjama atveju atsakovė yra viešojo administravimo subjektas, todėl savo veikloje turi vadovautis atsakingo valdymo (gero administravimo) principu ir VAĮ 3 straipsnyje ir VAĮ 10 straipsnyje įtvirtintais viešojo administravimo principais ir nuostatomis. Gero administravimo principas yra Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisinės sistemos pamatinis principas, įtvirtintas svarbiausiuose nacionalinio lygmens (Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnio 3 dalis) bei tarptautiniuose dokumentuose (Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis ir kt.). Vienas iš gero administravimo principų yra konstitucinė nuostata, kad visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms. Pagal formuojamą teismų praktiką geras viešojo administravimo principas apima asmens teisę į pagrįstą (faktais ir teisės normomis) bei motyvuotą administracinį sprendimą (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012-05-31 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁶⁰²-2112/2012*), nešališkumo pareigą, pareigą imtis aktyvių veiksmų, padėti, elgtis rūpestingai ir atidžiai. Iš gero administravimo principo išplaukia, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus, privalo dirbti rūpestingai ir atidžiai, veikti taip, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų. Pagal gero administravimo principą valstybės institucijos turi vykdyti procedūrą nešališkai ir objektyviai (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2013-03-26 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-708/2013*, *2014-03-25 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-997/2014*, *2015-07-09 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1245-662/2015*). Šis principas suponuoja taip pat tai, kad viešojo administravimo subjektas turi pareigą pateikti suinteresuotam asmeniui objektyvią ir teisingą informaciją jį dominančiu klausimu (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015-06-26 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2142-624/2015*).

VAĮ 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad šis įstatymas nustato viešojo administravimo principus, viešojo administravimo sritis, viešojo administravimo subjektų sistemą ir administracinės procedūros organizavimo pagrindus; ūkio subjektų veiklos priežiūros pagrindines nuostatas; garantuoja asmenų teisę apskusti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų (skundų) nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje. VAĮ 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Vadovaudamasis VAĮ 3 straipsnio 5 punkte nustatytu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą (skundą) turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo (skundo) nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo (skundo) turinį.

VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje detalizuota, kad administraciniame sprendime turi būti nurodytas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, taip pat motyvai (VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5–6 punktai).

Aiškindamas ankstesnės VAĮ redakcijos VAĮ 8 straipsnį, reglamentuojantį individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo jurisprudencijoje yra konstatavęs, kad VAĮ 8 straipsnio nuostatos reiškia, kad akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2010-11-15 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-15/2010*). Administracinio sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, kad būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2013-11-21 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-2124/2013*).

Nagrinėjamu byloje ginčo atveju pareiškėja nesutinka su Administracijos direktoriaus Įsakymu priimtu sprendimu neskirti valstybės paramos iš SVV rėmimo lėšų. Skunde nurodė, taip pat ir Komisijos posėdžio metu akcentavo, jog Rėmimo nuostatuose nėra nustatyta būtinybė plėstis. Pasak pareiškėjos, atsakovės atsiliepime į skundą nurodyti argumentai, jog Rėmimo komisijos nariai nustatė, kad nevykdoma įmonės plėtra, įvertinus savivaldybės suteiktą paramą iš SVV rėmimo, įmonės veiklos rezultatai nėra geri; įmonėje dirba tik vienas darbuotojas ir darbuotojų skaičius nebuvo didinamas, jai tapo žinomi tik gavus atsakovės atsiliepimą į skundą.

Byloje nagrinėjamu atveju pareiškėja 2024-03-12 pateikė Administracijai Prašymą subsidijai iš smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo lėšų gauti. Nagrinėjamoje byloje nustatyta, kad Administracijos direktorius 2024-07-22 priėmė ginčijamą Įsakymą, kuriuo nuspręsta neskirti pareiškėjai 2 039,89 Eur paramos iš SVV rėmimo lėšų. Išanalizavus ginčijamo Įsakymo turinį nustatyta, kad Administracijos direktorius sprendimą (Įsakymą) priėmė, atsižvelgdamas į Rėmimo komisijos 2024-07-16 posėdžio protokolą Nr. T4-26 bei pareiškėjos 2024-04-16 pateiktus metinių finansinių ataskaitų rinkinius už 2022 ir 2023 metus, o taip pat į pareiškėjai 2019–2023 metais suteiktos paramos dydį. Būtent šių įvertintų duomenų pagrindu buvo padaryta išvada, jog įmonės plėtra nevykdoma. Iš šių ginčijamo Įsakymo turinio duomenų sprendžiama, kad faktinis Įsakymo priėmimo pagrindas – nevykdoma įmonės plėtra, o teisinis Įsakymo priėmimo pagrindas – Rėmimo nuostatų 28 punktas, kuriame reglamentuojama, kad Rėmimo komisija balsų dauguma turi teisę neskirti subsidijos iš SVV rėmimo lėšų ir siūlyti Administracijos direktoriui priimti sprendimą neskirti subsidijos, jei kyla pagrįstų abejonų dėl įmonės veiklos vykdymo vietos, rajono garsinimo, įmonės darbuotojų Panevėžio rajone deklaruotos gyvenamosios vietos ir kitų aplinkybių, susijusių su įmonės veikla.

Visgi, Komisija, išanalizavusi Rėmimo komisijos 2024-07-16 posėdžio protokolo Nr. T4-26 turinį ir ginčijamo Įsakymo argumentus, sprendžia, kad ginčijamas Įsakymas, kuris pareiškėjai sukelia neigiamas teises pasekmes, kelia abejonų dėl jo turinio tiek pareiškėjai, tiek ir Komisijai. Komisija sprendžia, kad Įsakymas aiškiai stokoja išsamumo ir motyvuotumo, kokie konkrečiai finansinių ataskaitų rinkinių už 2022 ir 2023 metus duomenys buvo vertinami, taip pat kokiais tinkamumo skirti paramą vertinimo argumentais vadovaujantis buvo sprendžiama, kad nevykdoma įmonės plėtra. Šiuo atveju taip pat nėra aišku, ką reiškia ginčijamame Įsakyme nurodomas argumentas – „nevykdoma įmonės plėtra“, kai iš esmės Įsakyme nėra nurodoma, kur ir kaip atskleidžiamas „nevykdoma įmonės plėtra“ turinys bei kokiais kriterijais, konkrečiomis teisės akto nuostatomis toks vertinimas yra grindžiamas. Be to, iš Įsakymo turinio duomenų nėra aišku, kokią esminę reikšmę, sprendžiant dėl paramos pareiškėjai neskyrimo, turėjo Įsakyme nurodyta aplinkybė „atsižvelgus į suteiktos paramos 2019-2023 metais dydį“.

Šiame kontekste paminėtina, kad Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje laikomasi pozicijos, jog administracinis teismas sprenddamas administracinius ginčus, neturi pareigos už viešojo administravimo sistemos subjektą parinkti teisinį kvalifikavimą, ir po to pats tą teisinį kvalifikavimą vertinti (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2016-08-02 nutartis administracinėje byloje Nr. A-2617-575/2016*). Pagal Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 31 straipsnio 3 dalį, Komisija, kaip ir kitos institucijos, yra saistoma pareigos atsižvelgti į Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo sprendimuose ir nutartyse, esančius įstatymų ir kitų teisės aktų taikymo išaiškinimus.

Remiantis nurodytomis aplinkybėmis, daroma išvada, kad Administracijos direktoriaus Įsakyme nurodyta išvada, jog nevykdoma įmonės plėtra yra nepagrįsta konkrečiomis teisės aktų nuostatomis, atlikto vertinimo argumentais ir įrodymais bei yra nemotyvuota.

Pažymėtina, kad atsakovė atsiliepime į pareiškėjos skundą paaiškino, kad išnagrinėję 2022–2023 metų finansinių ataskaitų rinkinius, Rėmimo komisijos nariai nustatė, kad nevykdoma įmonės plėtra, įvertinus savivaldybės suteiktą paramą iš SVV rėmimo, įmonės veiklos rezultatai nėra geri. Įmonėje dirba tik vienas darbuotojas ir darbuotojų skaičius nebuvo didinamas. Rėmimo komisija, atsižvelgusi į iš SVV rėmimo lėšų suteiktos paramos 2019–2023 m. dydį ir į tai, kad nevykdoma įmonės veikla (turi būti įdarbinami rajono gyventojai, siekiant sumažinti nedarbą Savivaldybės teritorijoje), posėdyje vienbalsiai nutarė nepritarti pareiškėjos dalyvavimo parodose, organizuojamose LR ir už LR ribų, išlaidų kompensavimui. Visgi, Komisija sprendžia, kad atsakovės

atsiliepime pateikti argumentai negali būti vertinami kaip skundžiamo akto motyvai. Tokia išvada daroma atsižvelgiant į teismų praktiką. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo praktikoje yra pažymėjęs, kad kilus administraciniam ginčui dėl individualaus administracinio akto, jį priėmęs subjektas ginčo nagrinėjimo ne teismo tvarka institucijoje ir (ar) teisme negali nurodyti priimto akto motyvų (jei aktas buvo be motyvų), papildyti ar pakeisti akte nurodytus motyvus (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2016-02-02 nutartis administracinėje byloje Nr. A-313-146/2016*). Be to, dokumentai, kurie surašomi vėliau negu priimamas atitinkamas administracinis aktas, negali būti vertinami kaip to administracinio akto motyvai. (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2017-04-24 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-476-556/2017*). Atsižvelgiant į tai sprendžiama, kad Komisijai atsakovės pateikti atsiliepimo argumentai negali būti laikomi tinkamu ir teisėtu skundžiamo Įsakymo papildymu bei daryti patį Įsakymą teisėtu ir atitinkančiu VAĮ 10 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

Įvertinusi byloje nustatytas faktines aplinkybes, ginčo klausimą reglamentuojančius teisės aktus bei Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktiką, Komisija sprendžia, kad ginčijamas atsakovės Įsakymas yra nepagrįstas konkrečiomis teisės aktų nuostatomis, faktinėmis aplinkybėmis bei yra nemotyvuotas. Remiantis nurodytomis aplinkybėmis, daroma išvada, kad Įsakymas neatitinka VAĮ 3 straipsnio 5 punkte įtvirtinto išsamumo principo ir VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punkto nuostatų, todėl yra pagrindas panaikinti Įsakymą. Panaikinus Įsakymą, atsakovei kyla teisinė pareiga iš naujo išnagrinėti pareiškėjos Prašymą ir dėl jo priimti administracinį sprendimą. Taip pat atkreiptinas atsakovės dėmesys į tai, kad Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje yra konstatuota, jog teismo sprendimas, kuriuo panaikinamas viešojo administravimo subjekto priimtas aktas dėl to, jog jame nėra aiškūs jo priėmimo motyvai, nereiškia, kad viešojo administravimo subjektas yra įpareigojamas priimti priešingą sprendimą – šiuo atveju viešojo administravimo subjektas gali priimti bet kokį sprendimą (ir tokį patį, koks buvo priimtas anksčiau), tačiau jame turi būti aiškiai nurodyti tokio sprendimo priėmimo motyvai (*žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014-01-08 nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A⁶⁰²-2008/2013*).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos MB „L. G.“ skundą tenkinti.

Panaikinti Panevėžio rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2024-07-22 įsakymą Nr. A1-275 „Dėl paramos neskyrimo iš smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo lėšų“.

Bylos šalys turi teisę šį sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo apskūsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos narės

Asta Povilonienė

Sigita Šimbelytė